

URYCHLIT BUDOVÁNÍ SOCIALISTICKÉ VESNICE A DOBŘE VYBUDOVAT OKRESY

Projev na poradě vedoucích tajemníků městských
a okresních výborů Korejské strany práce

24. září 1968

Soudruzi!

Jsou zde přítomni všichni vedoucí tajemníci městských a okresních výborů strany. Dnes bych vám chtěl říci něco o některých problémech urychlení budování socialistické vesnice a dobrého vybudování okresů.

1. Urychlit budování socialistické vesnice

Výstavba socialistické vesnice zaujímá v budování socialismu velmi důležité místo.

Venkov dosud zaostává za městem ve všech směrech. Zaostalost vesnice je dědictvím po staré, kapitalistické společnosti. Kapitalisté v honbě za ziskem a požitky rozvíjeli hospodářství a kulturu jen ve městech a rozvoji vesnice nevěnovali žádnou pozornost. Pro ně byla vesnice pouze předmětem neomezeného vykořisťování a okrádání. Vznik značné zaostalosti venkova za městem je jedním z nejhorších důsledků zločinů, které kapitalisté a imperialističtí vládcí způsobili lidské společnosti.

V důsledku koloniálního panství japonských imperialistů vládly v minulosti na venkově naší země stále zaostalé feudální výrobní vztahy, technická základna vesnického hospodářství byla slabá a metody hospodaření byly velmi zaostalé. Kulturní

úroveň a způsob života rolníků značně zaostávaly za úrovní a způsobem života dělníků a obyvatel měst.

Rychlý rozvoj vesnice, který by vyrovnal její úroveň s úrovní města, a překonání rozdílů mezi městem a vesnicí, to jsou důležité historické úkoly, které musíme my, komunisté, v etapě socialistické výstavby bezpodmínečně řešit. Nejen v etapě socialistické revoluce, ale i po nastolení socialistického zřízení stále zůstává agrární problém jedním z velmi důležitých problémů. Po nastolení socialistického zřízení spočívá tato otázka v rychlém rozvoji vesnice, aby byla odstraněna její zaostalost ve všech směrech, v překonání rozdílů mezi městem a vesnicí, mezi dělnickou třídou a rolnictvem.

Se zaostalým venkovem nelze urychlit všeobecný rozvoj naší společnosti, nelze dosáhnout plného vítězství socialismu.

Bez rychlého rozvoje vesnického hospodářství není možno vyřešit především problém výživy lidu.

V lidském životě jsou nejdůležitější tři věci: výživa, oděv a bydlení, přičemž otázka výživy je plně závislá na vesnickém hospodářství. Tak je tomu v každé zemi. Dokud se nerozvinul průmysl, byla i otázka odívání téměř zcela závislá na vesnickém hospodářství. V minulosti tkal náš lid látky především z bavlny vyráběné na vesnici. Z těchto látek pak šil své oděvy. Tam, kde se nerodila bavlna, sázeli lidé konopí a nosili šaty z domácího plátna. S rozvojem průmyslu, s masovou výrobou chemických vláken v naší zemi mohl být problém odívání plně vyřešen na průmyslovém základě.

Avšak problém výživy dosud není možno řešit s použitím průmyslových metod. Jak tomu bude v budoucnosti nevíme, ale dosud průmysl není schopen vyrábět chemickou cestou rýži, maso, vejce a pod. Věda tento problém dosud nevyřešila.

Je samozřejmé, že průmysl má velký vliv na rozvoj vesnického hospodářství. Rychlý rozvoj průmyslu napomáhá energickému urychlování technické revoluce na vesnici a v důsledku toho i rychlému rozvoji zemědělské výroby. Avšak současná úroveň vědeckotechnického rozvoje, nehledě na rychlý rozvoj průmyslu, nedovoluje dosud přímo nahradit zemědělskou výrobu samotným průmyslem. V zájmu plného vyřešení problému

výživu lidu je třeba zaměřit úsilí na rozvoj vesnického hospodářství a neustále zvyšovat zemědělskou výrobu.

Bez rychlého překonání zaostalosti vesnice není také možno připodobnit rolníky dělnické třídě.

Byť byl průmysl sebevyspělejší, dokud na vesnici existuje družstevní hospodaření, tvoří rolnictvo značnou část obyvatelstva naší země. Bude-li ponechána nízká úroveň rozvoje vesnice po stránce technické a kulturní, nebude možno rychle zvyšovat nízké ideové uvědomění rolníků. Nebudou-li rolníci ideologicky uvědoměni, může se na venkově obnovit feudální konfucianské myšlení a bude tam snadno pronikat buržoazní ideologie. Jinými slovy, zaostalost vesnice je pařeništěm pro pronikání a růst jedovatého býlí všemožných nezdravých ideologií. To je velká překážka na cestě socialistické výstavby.

Nepovažovat řešení zemědělské otázky v průběhu budování socialismu za důležité a nevěnovat mu hlubokou pozornost, znamená dívat se na problém z kapitalistického hlediska. Nevynaloží-li socialistický stát velké síly na výstavbu vesnice, bude vesnice nadále odsouzena k zaostalosti a nakonec bude stát nucen dovážet rýži z ciziny. Kdyby tomu tak bylo, nebylo by možno dosáhnout úplného vítězství socialismu a taková země by i nadále zůstala nedochůdčetem.

Rychlé odstranění veškeré zaostalosti vesnice a správné vyřešení otázky socialistické vesnice není ovšem snadná záležitost. Je to jeden z nejtěžších a nejsložitějších problémů socialistické výstavby.

Imperialisté nyní pomlouvají socialistické zřízení, když vkládají: „Socialistické země hynou, protože zesocializovaly vesnici“. To ovšem není nic jiného, než úmyslně šířená demagogie imperialismu proti socialistickým zemím.

V naší zemi řešíme otázku socialistické vesnice velmi hladce a úspěšně. Za krátké poválečné období jsme nejen dokončili socialistickou přeměnu vesnického hospodářství, ale již dávno jsme soběstační ve výrobě obilí a velmi rychlým tempem rozvíjíme všechna odvětví vesnického hospodářství. To je skvělé vítězství zemědělské politiky naší strany. Jelikož však řešení otázky vesnice zůstává velmi důležitým a těžkým úkolem so-

cialistické výstavby, musíme i v budoucnosti věnovat velké síly budování socialistické vesnice a otázku vesnice řešit ještě lépe.

V zájmu úspěšného řešení otázky socialistické vesnice je třeba věnovat velké síly rozvoji průmyslu, především těžkého, a dosáhnout toho, aby průmysl poskytoval vesnici energickou pomoc. Bez přednostního rozvoje těžkého průmyslu není možno rozvíjet zemědělství. Jen když rozvineme hutní a strojírenský průmysl a dodáme na vesnici velké množství moderních zemědělských strojů a různého zemědělského zařízení, budeme moci uskutečnit mechanizaci a irigaci vesnického hospodářství a jen když rozvineme energetický a chemický průmysl, budeme moci provést elektrifikaci vesnice a chemizaci zemědělské výroby.

Obecné principy a konkrétní cesty řešení otázky vesnice jsme zřetelně objasnili v „Tezích k otázkám socialistické vesnice v naší zemi“. Tyto teze jsou programem naší strany pro výstavbu socialistické vesnice a současně i normou pro práci našich stranických pracovníků a pracovníků v oblasti vesnického hospodářství.

Realita naší země den ze dne jasněji ukazuje správnost „Tezí k otázkám socialistické vesnice v naší zemi“. Můžeme s jistotou říci, že cesta, kterou ukazují naše teze, je nejsprávnější a nejpřímější cestou k vyřešení otázky socialistické vesnice.

Vše záleží jen na tom, zda naši pracovníci budou správně, bod za bodem realizovat teze naší strany o vesnici.

V zájmu správného prosazování tezí je nutné, aby především lépe pracovali pracovníci okresních výborů strany, okresních výborů pro správu družstevních statků a okresních lidových výborů. Dnes se někteří vedoucí pracovníci na vesnici domnívají, že „Teze k otázkám socialistické vesnice v naší zemi“ jsou obyčejnou knihou, a dosud se jim nedaří překonat konzervatismus v boji za jejich uskutečnění.

Všichni pracovníci, ale zvláště pracovníci v oblasti vesnického hospodářství, musí nejen hluboce studovat teze, ale i vynakládat všechny své síly v boji za jejich uskutečňování bod za bodem.

V zájmu uskutečnění tezí je v současné době třeba vynaložit úsilí na energické provádění ideologické, technické a kulturní revoluce na vesnici.

Jak jsem již řekl v referátě věnovaném 20. výročí založení republiky, je v zájmu budování socialistické a komunistické společnosti bezpodmínečně nutno dobýt dvě pevnosti: ideologickou a materiální, a proto je třeba energicky postupovat v provádění ideologické a technické revoluce.

Ideologická a technická revoluce spolu úzce souvisí. Jen úspěšné provedení technické revoluce napomáhá úspěšnému postupu ideologické revoluce a důležitým cílem ideologické revoluce je urychlení budování socialismu a komunismu cestou úspěšného provádění technické revoluce.

Nesmíme klást důraz pouze na technickou revoluci a zanedbávat přitom revoluci ideologickou, a naopak nelze přikládat důležitost pouze ideologické revoluci a zanedbávat technickou. Zaměříme-li všechno úsilí na technickou revoluci a nevěnujeme-li hlubokou pozornost ideologické revoluci, nebude možné úspěšně zamezit rozkladnému vlivu staré ideologie a kulturně-ideologickému pronikání imperialistů. I když hospodářství a technika budou sebevíce rozvinuty a lid bude žít v dostatku, nebudou-li lidé ideově uvědoměli a budou-li se oddávat bezstarostnému a povrchnímu životu, nebude možno úspěšně budovat socialismus a spolehlivě bránit již vytvořené socialistické zřízení. Jestliže ale pod záminkou důležitosti ideologické revoluce budeme klást důraz pouze na ni, aniž bychom energicky prováděli technickou revoluci, nebude možno rozvíjet hospodářství a techniku země, nebude možno zvyšovat životní úroveň lidu a nebude tedy možno úspěšně řešit ani úkoly samotné ideologické revoluce.

Musíme energicky provádět jak technickou tak ideologickou revoluci a obě pevně držet v rukou.

Můžeme říci, že naše země vstoupila nyní do nové etapy, která nám umožňuje pozvednout o stupeň výše technickou revoluci na vesnici a ještě energičtěji provádět ideologickou revoluci.

Je pravda, že již v průběhu mnoha let jsme vynakládali

velké úsilí na uskutečnění technické revoluce na vesnici, avšak dosud náš průmysl nemohl plně projevit svou mohutnost, nemohli jsme provést všestrannou mechanizaci a chemizaci zemědělství. Ale nyní se situace změnila. Dnes je základna našeho průmyslu pevná a je schopna v dostatečném měřítku vyrábět a zásobovat vesnici nutnými moderními výrobními prostředky, jako traktory, automobily, chemickými hnojivy a zemědělskými chemikáliemi. Nyní máme možnost v plné míře splnit úkoly technické revoluce na venkově vytyčené v tezích a ještě úspěšněji plnit úkoly ideologické revoluce.

O ideologické revoluci se již mnohokrát konkrétně hovořilo, takže dnes se o ní nebudu déle šířit a zastavím se jen u některých úkolů, týkajících se urychlení technické revoluce na vesnici. Technická revoluce na vesnici je čestný revoluční úkol, zaměřený na rychlý rozvoj vesnického hospodářství na základě moderní techniky a na osvobození rolníků od namáhavých prací.

Pouze technická revoluce na vesnici umožní ulehčit práci rolníků a přitom rychle zvyšovat zemědělskou výrobu, umožní přechod rolníků na osmihodinový pracovní den, jako je tomu u dělníků. Zavedení osmihodinového pracovního dne na vesnici dá rolníkům větší časové možnosti pro studium a lepší kulturní život, než mají dnes, což jedině umožní překonání rozdílů mezi městem a vesnicí a uspiší úplné vítězství socialismu. Proto vytyčuje strana jako důležitý bojový úkol energické provádění technické revoluce na vesnici.

Především je třeba energicky provádět mechanizaci vesnického hospodářství.

Naše vesnice je již vybavena velkým množstvím traktorů a dalších moderních zemědělských strojů a v nejbližších letech se jejich počet ještě značně zvýší. Aby bylo možno bez potíží vyrábět traktory, je třeba pouze zásobit dostatečně závody na výrobu traktorů ocelí. Dodání strojů na vesnici fakticky není žádný velký problém.

V zájmu urychlení mechanizace vesnického hospodářství představuje závažný úkol zvýšení koeficientu využívání traktorů a ostatních zemědělských strojů.

V zájmu zvýšení koeficientu využívání traktorů je nutno

vytvořit spolehlivou opravářskou základnu a včas provádět opravy a údržbu traktorů. Současně je třeba dobře řešit úpravu pozemků.

Jestliže pozemky nebudou upraveny tak, aby měly pravidelný tvar, nebude možno mechanizovat polní práce, i kdybychom měli k dispozici sebevíce traktorů. Všechna zemědělská družstva musí ve velkém měřítku rozvinout práce na úpravách pozemků. Jestliže každá pracovní skupina ročně provede úpravu jen jednoho či dvou políček, bude možno během několika let provést úpravu mnoha pozemků.

Tak obtížnou a rozsáhlou práci, jako je úprava pozemků, není možno provést holýma rukama. Na tuto práci je nutno v širokém měřítku použít buldozerů a dalších strojů. Tam, kde nejsou k dispozici buldozery, stačí použít traktorů s buldozerovou lopatou. Je třeba využít všech prostředků a způsobů a v blízké budoucnosti provést úpravu všech pozemků na větší lány a vybudovat dobré cesty k polím. Tak je třeba zajistit, aby se stroje mohly dobře pohybovat a mohly pracovat na každém poli.

Vedle úpravy pozemků bude třeba věnovat velkou pozornost i ochraně půdy. V dnešní době pracovníci ve vesnickém hospodářství přistupují k ochraně půdy lhostejně, což způsobuje značné ztráty půdy v období dešťů. Tam, kde je třeba vyčistit koryto řeky nebo postavit hráze, je nutno tyto práce provést, aby se takové případy již nikdy více neopakovaly. Vybudováním kamenných ohrad nebo vysázením vrb kolem potoků je možno plně ochránit půdu před odplavováním.

Dále je třeba soustředit síly na chemizaci vesnického hospodářství.

Chemizace vesnického hospodářství má velmi závažný význam pro osvobození rolníků od těžkých prací a pro úsporu pracovních sil na vesnici. Chemizace vesnického hospodářství je také jednou z důležitých záruk zvyšování zemědělské výroby.

Chemizace vesnického hospodářství odstraní z polních prací přesazování rýžových sazenic a pletí plevelů. Přesazování sazenic a pletí plevelů jsou nejnamáhavější polní práce. Sami rolníci považují přesazování sazenic a pletí plevelů za nejnamáhavější práce a i studenti, kteří se vracejí z pracovní brigády na

venkově, říkají, že přesazování sazenic a pletí jsou nejtěžší práce. I my jsme v minulosti, na počátku naší revoluční činnosti, působili na vesnici a spolu s rolníky jsme nejednou pletli a prováděli různé další polní práce. A je fakt, že pletí je úmorná práce. Chemizace zemědělství a široké využití různých herbicidů umožní zbavit rolníky plně těchto namáhavých prací.

Už po řadu let v Akademii zemědělských věd, v zemědělském družstvu Čchongsanri v okrese Kanso a v některých dalších zemědělských družstvech používáme v zemědělství experimentálně herbicidů a tak jsme se přesvědčili, že je to velmi dobrá metoda.

V tomto roce provedlo zemědělské družstvo v Čchongsanri přímou setbu rýže a použilo herbicidů, takže aniž přistoupili k přesazování sazenic a pletí, předpokládají, že sklídí vysokou úrodu 7–8 tun z každého čongbo půdy. Rolníci se nemálo radují, že mohou pěstovat rýži bez přesazování sazenic a pletí. Před několika dny jsme navštívili obec Čchongsanri a besedovali s jedním starcem. Říkal, že přestože na tomto místě hospodařil po celý život a zde zestárl, poprvé vidí tak vysokou úrodu, která byla přitom tak lehko získána bez přesazování sazenic a pletí. Po tolika letech útrap prý nastal konečně čas, kdy je možno zemědělské práce provádět bez pletí, takže on sám lituje, že je již starý.

Použití herbicidů nejen že osvobozuje rolníky od těžké práce, ale dává možnost značně snížit i počet pracovních sil.

Při pěstování rýže na rýžovištích bez použití herbicidů činí spotřeba pracovních sil na každé čongbo 200–300 pracovních jednotek. S použitím herbicidů je i při přesazování sazenic třeba pouze 120 pracovních jednotek. Při přímém výsevu rýže je úspora pracovních sil ještě větší. Předběžné pokusy nám ukazují, že přímá setba na suché půdě vyžaduje 55 pracovních jednotek na 1 čongbo, na rýžovištích pak 67 pracovních jednotek. Z toho vyplývá, že při přímé setbě je na každé čongbo třeba 60 pracovních jednotek. To svědčí o tom, že při chemizaci se snižuje spotřeba pracovní síly při pěstování rýže na rýžovištích asi o tři čtvrtiny. Dnes má družstevník co dělat, aby zvládl jen 1 čongbo rýžoviště, ale v budoucnosti, po provedení chemi-

zace, bude moci obdělat 3 čongbo a více i tehdy, budou-li se přesazovat sazenice.

Při chemizaci vesnického hospodářství musíme především vynaložit úsilí na využívání herbicidů, aby rolníci mohli provádět polní práce bez pletí.

Bylo by ovšem ještě lepší provádět přímou setbu a zbavit tak rolníky přesazování rýžových sazenic, ale to je otázka, která by se jistě měla dále zkoumat a ještě po několik let dále zkoušet. Dosavadní pokusy ukazují, že přímá setba rýže má dva nedostatky. Jedním z nich je to, že rýže nemůže zapustit hluboko kořeny a vítr ji snadno vyvrátí, druhým to, že vegetační období rýže neodpovídá přírodním a klimatickým podmínkám naší země a zrno nedozrává dříve, než začnou první mrazíky. Je třeba dále zkoumat, jak dosáhnout toho, aby se rýže hlouběji zakořenila i při přímé setbě a vypěstovat také nové odrůdy, které by dříve dozrávaly. Máme již sice jednu nebo dvě odrůdy rýže, která brzo dozrává, ale je třeba je zkoušet ještě po několik let. Proto přímou setbu rýže raději v širokém měřítku zavádíme až po úplném vyřešení těchto dvou problémů a zatím se omezme na pokusy v malém měřítku. Takové pokusy je třeba provádět centralizovaně, hlavně v několika pokusných hospodářstvích, která určí stát, přičemž v jiných zemědělských družstvech je třeba provádět pokusy při dostatečném zabezpečení herbicidů jen na malých pozemcích o 1 nebo 2 čongbo.

Jelikož o efektivnosti používání herbicidů, které osvobozují rolníky od pletí, jsme se však již plně přesvědčili, je třeba široce využívat této metody, pokud to bude umožňovat zvyšování jejich výroby.

Dosavadní pokusy ukazují, že nejefektivnější jsou herbicidy PSP a Simazin. Dají se použít jak na rýžovišti, tak na suchém poli. Při pěstování zavlažované rýže je třeba zprvu postříkovat sazenice na rýžových školkách, aby bylo zničeno plané proso, a po přesazení sazenic zase provádět postřik na rýžovišti, aby byly zničeny plevely. I při pěstování plodin na nezavodňovaných polích, zvláště při pěstování kukuřice, je třeba široce využívat herbicidů.

Využívání herbicidů v zemědělské výrobě sice závisí na

vedoucích pracovních v zemědělství a na samotných rolnících, ale hlavně na průmyslu. Dokud průmysl nevyrobí a nedodá dostatečné množství herbicidů, nelze chemizaci zemědělské výroby provést.

Je třeba co nejrychleji postavit závod na výrobu herbicidů a dodávat na vesnici různé druhy těchto látek ve velkém množství. Zvyšování výroby chemických hnojiv je ovšem také důležité, ale v zájmu rychlého osvobození rolníků od těžké práce je třeba vyrábět hodně herbicidů. Chemická hnojiva budou vskutku efektivní teprve tehdy, až široké použití herbicidů zajistí zničení plevelu na rýžovištích i na suchých polích.

Současně se stavbou závodů na výrobu herbicidů je třeba urychlit stavbu závodu na hnojiva obsahující stopové prvky a od příštího roku zásobit vesnici různými druhy těchto hnojiv.

Vedle toho je nutno častěji organizovat semináře pro vedoucí pracovníky na vesnici a rolníky, aby získali přesné znalosti o druzích, účincích, vlastnostech a způsobech použití herbicidů. Bylo by také dobré natočit vědecko-populární filmy o herbicidech a předvádět je rolníkům.

Současně musí vedoucí pracovníci na vesnici dobře provádět přesvědčování rolníků. Ve vědomí rolníků setrvává ještě mnoho konzervatismu, proto novou techniku nepřijímají hned ochotně. Vedoucí pracovníci na vesnici musí neúnavně vysvětlovat rolníkům použití herbicidů a dobře provádět různé organizačně-politické práce, aby se rolníci v praxi jasně přesvědčili o přednostech chemizace a nabyli k ní pevnou důvěru.

Důsledným prováděním jak materiální a technické tak i ideologické přípravy je třeba krok za krokem uskutečňovat chemizaci vesnického hospodářství.

Dále je třeba energicky provádět kulturní revoluci na vesnici.

V zájmu úspěšného provedení kulturní revoluce na vesnici je především nutno zavést elektřinu do všech rolnických usedlostí.

Dnes je elektrifikace vesnice v naší zemi téměř dokončena. Nedávno jsem byl ve vesnicích provincie Severní Pchjongan. Elektřina není zavedena pouze na samotách, které jsou roz-

troušeny po jedné nebo po dvou daleko v horských údolích. Musíme vynaložit ještě o něco více úsilí na elektrifikaci vesnice a v nejbližších několika letech zavést elektřinu i do takových horských vesnic. Aby mohli všichni rolníci, i ti, kteří žijí v horských oblastech, používat elektrického světla, je podle mého názoru třeba, aby se domky, roztroušené po jednom nebo po dvou v horských údolích, soustředily na jednom místě. Zůstane-li vše při starém, nebude dostatek elektrického vedení, aby bylo možno zavést elektřinu do každého domu. Navíc, jsou-li samoty daleko od sebe, musí děti chodit daleko do školy a v životě lidí tak vzniká nejedna další potíž. Někteří pracovníci na vesnici se odvolávají na nutnost ochrany plodin před zvěří a chtějí, aby samoty zůstaly tam, kde jsou, roztroušené po údolích. To je však zbytečné. Stačí postavit boudy a poručit několika chlapcům, aby v létě hlídali pole. Proč má celá rodina trpět nepohodlím a žít stále v odlehlém údolí na samotě? Je třeba vybrat vhodné místo, postavit tam domy pro družstevníky, přičemž jednotkou by měla být pracovní podskupina, a zřídit tak vesnici. Pak tam bude možno rychle zavést elektřinu a omezit nepohodlí v životě lidí.

Vesnice je třeba budovat pokud možno nikoli uprostřed rýžovišť a polí, ale na úpatí hor, kde je čistá voda a slunečno a kde není nebezpečí sesuvů půdy.

Například obec Kumburi v okrese Sakču v provincii Severní Pchjongan může být dobrým vzorem venkovské obce. Obec Kumburi se rozkládá na úpatí hory, na jejíchž svazích jsou ovocné sady, před vesnicí protéká potůček a vedle něj se rozkládají pole. Je to víska opravdu jako malovaná. Pokaždé, když kolem ní projíždím, schválně zpomalím a kochám se pohledem na její panorama. V budoucnosti musí být všechny vesnice naší země vystavěny tak čistě a pohodlně v krásné krajině, jako obec Kumburi.

Bylo by žádoucí soustředit roztroušené domky z osamělých horských obcí, které se nacházejí daleko od hlavního dálkového elektrického vedení, do jednoho místa a vybudovat tam pak generátory o menší kapacitě. Zavést do takových vesnic elektřinu by znamenalo značně prodloužit rozvodnou síť, což by

trvalo dlouho a spotřebovalo by se mnoho materiálu. Na takových místech bude třeba instalovat malé generátory, které by všem obyvatelům brzo umožnily užívat výhod elektrického osvětlení.

V kulturní revoluci na vesnici je také důležité zajistit, aby všichni obyvatelé venkova mohli poslouchat rozhlas po drátě.

Až i do všech usedlostí na venkově bude zaveden rozhlas po drátě, hlas ústředí strany z Pchjongjangu se bude ve stejném okamžiku ozývat ve všech koutech země.

V současné době zahrnuje síť rozhlasu po drátě v naší zemi téměř všechny venkovské obce, o okresních městech nemluvě. To je jen jeden z velmi velkých úspěchů, kterých jsme dosáhli v kulturní revoluci na vesnici. Ale s tím se spokojit nesmíme. Dosud se sem a tam vyskytují venkovské obce, kde je zavedena elektřina, ale není zaveden rozhlas po drátě.

Musíme energicky rozvinout boj za to, aby všichni obyvatelé venkova mohli poslouchat rozhlas po drátě a zavádět rozhlas po drátě především do všech obcí, kde je již zavedena elektřina, přičemž do obcí, kde dosud elektřina není, je třeba zavádět rozhlas po drátě postupně ihned, jak tam bude zavedena elektřina.

Dále je třeba zařídit vše pro to, aby každá rolnická rodina dostávala jedny noviny nebo časopis. Pouze tak bude umožněno široce propagovat politiku naší strany mezi rolníky a rychle zvyšovat jejich technickou a kulturní úroveň.

Je třeba zlepšit vydavatelskou činnost a tisknout více novin a časopisů. Je sice třeba ve vyšším nákladu tisknout i ústřední listy, ale zejména je třeba značně zvýšit náklady provinčních deníků. Vydavatelství provinčních deníků musí zajistit tisk většího počtu výtisků využíváním existujících tiskařských strojů a nespoléhat se pouze na vysoce výkonné rotačky. Bylo by dobré zajistit, aby papír, potřebný pro tisk provinčních deníků, byl vyráběn a dodáván podniky místního průmyslu.

Vedle zvýšení nákladu novin a časopisů je také třeba rozhodným způsobem zlepšit jejich distribuci. Nyní nejen že náklady novin a časopisů nestačí poptávce obyvatelstva, ale navíc je většina z nich přidělována institucím, takže pro rodiny jich

zůstává jen málo. V budoucnosti je třeba zajistit distribuci novin a časopisů do bytů a ne do institucí. Pouze tak se budou moci pracující podrobně seznámit s novinovými zprávami doma ráno či večer, nebo ve sváteční dny. Dodáme-li noviny a časopisy do každé rodiny, budou je moci číst i ženy v domácnosti, které nechodí do zaměstnání, a školáci.

Zastavil jsem se u několika úkolů, které vyvstaly při dosavadním provádění technické a kulturní revoluce na vesnici.

Až budou úspěšně splněny výše uvedené úkoly technické a kulturní revoluce, celý vzhled vesnice naší země se změní k nepoznání a o mnoho se zmenší rozdíly mezi městem a venkovem. Rolníci budou osvobozeni od těžké práce, budou vytvořeny podmínky pro zavedení osmihodinového pracovního dne i na vesnici, ve všech vesnicích budou mít elektřinu, všichni obyvatelé venkova budou mít možnost poslouchat rozhlasové vysílání a číst noviny a časopisy. Navíc postaví stát rolníkům ještě více moderních domků. Potom nebudou rolníci závidět obyvatelům měst, nebudou odjíždět z vesnic do měst, aby opustili překrásnou přírodu, čistý vzduch a spokojený život.

2. Dobře vybudovat okresy a zvýšit jejich úlohu

Velmi naléhavým úkolem, který dnes stojí před námi při urychlování výstavby socialistické vesnice, je dobře vybudovat okresy a zvýšit jejich úlohu.

Jak již bylo řečeno na Čchangsongské společné konferenci místních stranických a hospodářských pracovníků a jak bylo jasně ukázáno v „Tezích k otázkám socialistické vesnice v naší zemi“, je úlohou okresu seznamovat vesnici s linií a politikou strany, školit kádry potřebné pro budování socialistické vesnice a šířit na venkově pokročilou městskou kulturu. Vedle toho okres přímo organizuje a řídí zemědělskou výrobu, vykupuje zemědělské plodiny a dodává je do měst, a na druhé straně plní úlohu zásobovací základny, která zásobuje vesnici průmyslovým zbožím vyrobeným ve městech. Zkrátka okres, to je opěr-

ný bod, který spojuje město s vesnicí v oblasti politiky, hospodářství i kultury. Z toho vyplývá, že v zájmu rozvoje vesnického hospodářství a úspěšného splnění úkolů technické, kulturní a ideologické revoluce na vesnici je nutno pevně vybudovat okresy jako zásobovací základnu sloužící vesnici, jako středisko ideologické a kulturní revoluce na vesnici a zvýšit jejich úlohu.

Zvýšení úlohy okresu je naléhavým problémem nejen z hlediska budování socialistické vesnice, ale i z hlediska rozvoje země jako celku. Okres jako nejnižší řídicí složka strany a státní správy nese odpovědnost za jednotné řízení na daném území ve všech odvětvích, místním průmyslu, vesnickém hospodářství, školské a kulturní práci, veřejné bezpečnosti i ve vojenství. Proto bude-li dobře pracovat každý okres, půjde práce celé země dobře kupředu. Nebudou-li všechny okresy řádně plnit svou funkci a svou úlohu, nepůjdou věci řádně ani v celostátním měřítku.

Jelikož okres takto stojí na důležitém místě a hraje velkou úlohu při výstavbě socialistické vesnice i v rozvoji státních záležitostí jako celku, věnovala a věnuje naše strana posilování okresu vždy velkou pozornost. Již během válečných let strana reorganizovala systém státní správy a zrušila újezd, který býval prostředníkem mezi okresem a obcemi, namísto toho zmenšila rozlohu okresů a svěřila jim přímé řízení obcí — nejnižších správních jednotek. I později přijala strana řadu opatření k lepšímu vybudování okresů, aby okresy lépe sloužily rozvoji vesnického hospodářství a zlepšování materiálního a kulturního života obyvatel venkova. Díky těmto opatřením strany se úloha okresu ještě dále zvýšila. Zvláště v průběhu boje za splnění úkolů, vytyčených na Čchangsongské společné konferenci místních stranických a hospodářských pracovníků a i v „Tezích k otázkám socialistické vesnice v naší zemi“, bylo dosaženo velkých úspěchů v budování okresu a zvyšování jeho úlohy.

Musíme však ještě mnoho udělat pro to, aby byl okres dobře vybudován a aby se zvýšila jeho úloha v souladu s požadavky strany.

Především je třeba spolehlivě budovat řady kádrů okresu a zvyšovat jejich odpovědnost a úlohu.

Lze říci, že řádné plnění úlohy okresu a správné řízení výstavby vesnice okresem zcela závisí na tom, zda okresní funkcionáři plní zodpovědně svou práci. Jak ukazuje zkušenost, v okresech, kde vedoucí tajemník okresního výboru strany a ostatní okresní funkcionáři přijali myšlenky „Tezí k otázkám socialistické vesnice v naší zemi“ plně za své a vytrvale bojují za jejich splnění, jde práce okresu dobře; tam, kde však okresní kádry svou práci nestudují a pracují ledabyle, práce okresu se nerozvíjí a zůstává stát na místě. Proto je nutno v zájmu zlepšení práce okresu zvyšovat zodpovědnost především vedoucích pracovníků okresního výboru strany, kteří jsou zodpovědní za řízení veškerých záležitostí okresu, a dosáhnout toho, aby napravovali metody a styl své práce, po revolučním způsobu organizovali práci i život a věnovali všechny své síly a um důslednému prosazování politiky strany.

Někteří vedoucí pracovníci okresních výborů strany zneužívají autority strany, chovají se dotěrně, způsobují obyvatelům nepříjemnosti v životě a dopouštějí se i takových věcí, které mohou mít záporný vliv na vzájemný vztah strany a mas. Takto nelze jednat. Vždy zdůrazňujeme, že stranický orgán není orgánem, který by směl zneužívat svou autoritu. Okresní výbor strany je orgán, který vždy bojuje za zájmy lidu, štáb, který jednotně řídí všechny záležitosti okresu. Váš úkol a vaše odpovědnost vůči straně jsou vskutku těžké. Vedoucí pracovníci okresního výboru strany si to musí dobře pamatovat a odpovědně organizovat práci okresu.

V zájmu zlepšení práce okresu je dále nutno ještě více zvyšovat zodpovědnost a úlohu vedoucích pracovníků správních a hospodářských orgánů okresu v čele s předsedou okresního lidového výboru.

Jak jsme nedávno řekli na plénu provinčního výboru strany provincie Severní Pchjongan, i kdyby okresní výbor strany plnil vynikajícím způsobem svou úlohu kormidelníka a sebelepe usměrňoval práci na úseku správním a hospodářském, nebude politika strany správně prováděna, jestliže svou úlohu nebudou řádně plnit pracovníci správních a hospodářských orgánů v čele s předsedou okresního lidového výboru a s před-

sedou okresního výboru pro správu družstevních statků, kteří práci přímo provádějí.

Dnes máme mezi správními a hospodářskými pracovníky okresů mnoho soudruhů, kteří se nesnaží proniknout k podstatě záležitostí, jež jsou jim svěřeny, kterým chybí tvůrčí iniciativa v práci a kterým není dostatečně vlastní revoluční styl, který by se projevoval v tom, že by prosazovali politiku strany až do konce. Jeden předseda okresního lidového výboru v provincii Severní Pchjongan neznal téměř nic o hospodářství svého okresu a neměl pořádné znalosti dokonce ani o lidech, se kterými stále pracoval. Ani když dostal za úkol zajistit výrobu školních uniforem pro školáky, neučinil žádná organizační opatření pro splnění tohoto úkolu. Když předseda okresního lidového výboru, který nese přímou odpovědnost za hospodářství a činnost státní moci v daném okresu, neví nic o záležitostech okresu a nezodpovědně přistupuje k uskutečňování politiky strany, není divu, že práce v okrese řádně neprobíhá.

Z toho, co říkáme, nelze vyvozovat, že je nutno trestat všechny soudruhy, u kterých se vyskytují nedostatky v práci. Jde o to, aby okresní výbor strany dobře řídil stranický život správních a hospodářských pracovníků a zintenzivňoval jejich výchovu tak, aby věrně dostáli svým revolučním úkolům.

Když jsme se seznámili s prací okresních výborů strany, zjistili jsme, že v mnoha případech neřídí organizační život okresních kádrů osobně vedoucí pracovníci, ale že v nemálo případech je řízení svěřováno nedostatečně připraveným a v práci nezkušeným instruktorům. To není správné. Výchovu kádrů okresních, správních a hospodářských orgánů musí bezprostředně provádět vedoucí pracovníci okresního výboru strany.

Okresní výbor strany musí posílit řízení stranicko-organizačního života kádrů a především zesílit dozor nad jejich studiem. Dnes vedoucí tajemníci okresních výborů strany a ostatní okresní kádry studují špatně, což je velký nedostatek. Všichni řadoví členové strany se učí pilně, ale kádry pod záminkou, že jsou příliš zaneprázdněny, chodí a řádně nestudují. Nebudou-li se kádry, velitelský sbor revoluce a výstavby, dobře učit, nebude linie a politika strany moci být řádně plněna a i kdyby

pak strana přišla se sebelepší linií či politikou, nemohla by se projevit její životnost.

Společnost a věda se neustále mění a rozvíjejí. Ten, kdo se o ně nezajímá a neobohacuje neustále své vědomosti novými poznatky v souladu s měnící se skutečností, zůstane nevzdělanec a přirozeně zaostane za dobou. Důležitou příčinou toho, že někteří soudruzi se neumějí vypořádat se svými záležitostmi a dopouštějí se chyb, je také to, že špatně studují.

Musíme mezi kádry zintenzívnit studium, aby si všichni pracovníci ujasnili linii a politiku strany a vždy a všude ji uplatňovali jako měřítko své práce. Současně je třeba dosáhnout toho, aby se pracovníci okresních lidových výborů naučili metodám práce lidových výborů a pracovníci okresních stranických výborů metodám stranické práce tak, aby všechny kádry přesně pochopily své funkční povinnosti. Teprve tehdy budou všechny záležitosti okresu probíhat dobře a bude možno zvýšit úlohu okresu při budování socialistické vesnice.

Dále bude třeba okresy dobře vybudovat. Jen tak bude okres moci v plné míře plnit úlohu opěrného bodu, který spojuje město a vesnici v oblasti politiky, hospodářství i kultury.

Jedním z důležitých úkolů vybudování okresu je dobrá organizace obchodní sítě a rozvoj místního průmyslu, aby okres mohl dobře plnit svou úlohu zásobovací základny pro vesnici.

V zájmu hladkého průběhu výměny zboží mezi městem a vesnicí je třeba dobře vybudovat okresní správu pro maloobchod, která má v referátě zásobování vesnice zbožím, dobře rozmístit síť výkupních středisek, aby byla včas vykupována zemědělská produkce, a zintenzívnit řízení této sítě. Pouze včasný výkup zemědělské produkce od rolníků bude napomáhat rozvoji místního průmyslu a zejména zvýšení zainteresovanosti rolníků na výrobě. Aby bylo možno včas vykupovat zemědělské výrobky, musí okres dobře organizovat rozmístění výkupních středisek i výkup a doplnit řady pracovníků výkupu lidmi čestnými a věrnými straně.

Rozvoj místního průmyslu má velmi důležitý význam jak pro zásobování obyvatel venkova různým spotřebním zbožím, tak i pro zvyšování životní úrovně rolníků cestou rozvoje ze-

mědělské i přidružené výroby. Dnes je v okrese mnoho továren místního průmyslu, jako továrny na nábytek, potravinářské, textilní závody a pod. Mobilizovat místní rezervy v zájmu vybudování většího množství nových podniků místního průmyslu je jistě nutné, ale ještě důležitější je stabilizovat výrobu v existujících podnicích místního průmyslu a zvyšovat kvalitu jejich výroby. Již uběhlo více než deset let od doby, kdy se začal rozvíjet náš místní průmysl, ale dodnes si některé podniky místního průmyslu nedokázaly vytvořit spolehlivou materiálně-technickou základnu a rovněž kvalita výrobků z podniků místního průmyslu je nízká. Vezměme si například potravinářské závody na okresech. Hustá i obyčejná sojová omáčka, kterou vyrábějí, není chutná a její výroba pro nedostatek surovin řádně neběží. Okresy musí dobře řídit podniky místního průmyslu, aby zvyšovaly kvalitu výroby a stabilizovaly svou výrobu na své vlastní pevné surovinové základně.

Bude třeba vybudovat v každém okrese nová jatka a mražírny. Rolníci dnes chovají mnoho prasat, ale pro nedostatek skladových prostor nejsou včas vykupována. Jestliže v každém okrese budou vybudována jatka a mražírna, bude možno vykupovat včas od rolníků domácí zvířectvo a plynule zásobovat obyvatelstvo mraženým masem.

Je také třeba spolehlivě vybudovat základnu pro opravy zemědělských strojů.

Chtějí-li okresy řádně plnit svou úlohu opěrného bodu technické revoluce na vesnici, musí vyrábět náhradní díly k zemědělským strojům a současně provádět opravy poškozených automobilů a traktorů, aby jich bylo možno řádně využívat. Jestliže si však vezmeme například město Pchjongjang, není tam v žádném obvodu dobře vybavená opravářská dílna zemědělských strojů. Byl jsem u jedné pracovní skupiny v obvodu Samsok města Pchjongjangu. Měli tam automobil, ale pro nedostatek náhradních dílů byl odstaven. Nejen v Pchjongjangu ale i v dalších venkovských oblastech je situace stejná. Na vesnicích mají mnoho traktorů a automobilů, ale ve skutečnosti jich funguje jen málo. Okresy musí dobře vybavit opravářské základny pro zemědělské stroje, včas provádět opravy traktorů a automobilů

a vyrábět si vlastními silami i jednoduchý zemědělský inventář jako motyky, srpy a pod.

Dále je důležité dobře vybudovat okres jako opěrný bod kulturní revoluce na vesnici.

V první řadě je nutno dobře vybudovat školská zařízení a posílit jejich řízení.

Okres musí mít vyšší střední zemědělskou školu a vyšší průmyslovou školu, musí mít i vyšší střední všeobecně vzdělávací školu. Tam, kde dnes mají vyšší průmyslovou školu, nemají zase vyšší střední všeobecně vzdělávací školu a tam, kde mají vyšší střední všeobecně vzdělávací školu, nemají naopak vyšší průmyslovou školu. V budoucnosti musí každý okres disponovat všemi typy škol.

Jako zařízení pro školení okresních kádrů dostačuje jedna okresní stranická škola, která školí a převychovává především vesnické kádry.

Spolu s vybudováním potřebných školských zařízení a zařízení pro školení kádrů musí okresní výbor strany posilovat řízení škol. Jen tak bude možno vychovávat dobré pracovníky, kteří budou sloužit budování socialistické vesnice, jen tak bude možno úspěšně provést technickou, kulturní a ideologickou revoluci na vesnici, vytyčenou v tezí.

Někteří funkcionáři dosud jasně nechápou úlohu, jakou hraje škola při provádění ideologické a kulturní revoluce, a nevěnují práci s učiteli a žáky náležitou pozornost. Je nutno opravit mezi kádry chybné stanovisko, podle něhož považují práci se školami za druhořadou záležitost, je nutno zlepšit řízení škol, aby byla ještě více zvýšena úloha školy při provádění ideologické a kulturní revoluce.

Je třeba zlepšit práci i v distribuci filmu. Film je mocným prostředkem ideově-kulturní výchovy pracujících a zlepšení distribuce filmů má velmi důležitý význam pro provádění ideologické a kulturní revoluce. Dnes natáčíme mnoho nových filmů. Ani sebelepší filmy nemají žádný význam, nemůže-li je lid včas shlédnout, nejsou-li široce využívány pro výchovu mas. Bude třeba zlepšit distribuci filmů, aby všichni pracující mohli filmy shlédnout včas.

Je třeba posílit okresní vysílání v rozhlasu po drátě a věnovat potřebnou pozornost i práci okresní pošty, aby včas dodávala obyvatelům venkova noviny, časopisy a poštovní zásilky.

Dále je třeba dobře vybudovat okresní nemocnice a zintenzívnit lékařskou péči o obyvatelstvo venkova. Je nutno doplnit řady zdravotnických pracovníků okresních nemocnic o dobré lidi a zásobovat nemocnice větším množstvím lékařských přístrojů a léků. Zejména je nutno v každém okrese postavit pro venkovské ženy porodnici a tam, kde dosud není ihned možno vybudovat porodnici, je třeba zavést systém obvodních porodních asistentek.

Okresy potřebují i podniky autobusové dopravy. Každý okres musí mít podnik autobusové dopravy, aby bylo možno zajistit pravidelné autobusové spojení mezi okresním městem a všemi vesnickými obcemi a tak poskytovat ještě lepší služby rolníkům.

Současně je nutno vybudovat vodovodní a kanalizační síť, aby okresní města byla dobře vybavena po stránce kulturně-hygienické.

Pevně věřím, že budete energicky bojovat za dobré vybudování okresů a zvýšení jejich úlohy a ještě úspěšněji plnit úkoly budování socialistické vesnice vytyčené „Tezemi k otázkám socialistické vesnice v naší zemi“.